ननुकिमनेनानर्थकारिणानिर्बंधेनचैद्योऽपितावत् प्रख्यातगुणकर्मायोग्यएववरइतितत्राह यस्येति हेअंबुजाक्ष यस्यभवतोंऽघ्रिपंकजरजोभिःस्न
पनमात्मनस्तमसोऽपहत्यैउमापतिरिवमहांतोवांछंति तस्यभवतःप्रसादंयर्ह्यहंनलभेयनप्राप्नुयांतर्हिव्रतैरुपवासादिभिःकृशान्असून्प्राणान् जह्यां
त्यजेयम् ततःकिमित्यतआह शतजन्मभिरिति एवमेववारंवारंजह्यांयावच्छतजन्मभिरपितवप्रसादःस्यादिति ॥ ४३ ॥ अत्रयत्कर्त्तुंकरणीयंतद्विमृ
श्यक्रियतांतच्चानंतरमेवक्रियतामिति ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभा० म० द० द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ छ ॥ त्रिपंचाशत्तमेगत्वाविद

यस्यांघ्रिपंकजरजःस्नपनंमहांतोवांछंत्युमापतिरिवात्मतमोऽपहत्यै ॥ यर्ह्यंबुजाक्षनलभेयभवत्प्रसादंज
ह्यामसून्व्रतकृशान्शतजन्मभिःस्यात् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणउवाच इत्येतेगुह्यसंदेशायदुदेवमयाहृताः
विमृश्यकर्तुंयच्चात्रक्रियतांतदनंतरम् ॥ ४४ ॥ इति० भा० द० रुक्मिण्युद्वाहेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥
श्रीशुकउवाच वैदर्भ्याःसतुसंदेशंनिशम्ययदुनंदनः ॥ प्रगृह्यपाणिनापाणिंप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ १ ॥
श्रीभगवानुवाच तथाहमपितच्चित्तोनिद्रांचनलभेनिशि ॥ वेदाहंरुक्मिणाद्वेषान्ममोद्वाहोनिवारितः
॥ २ ॥ तामानयिष्यउन्मथ्यराजन्यापसदान्मृधे ॥ मत्परामनवद्यांगीमेधसोऽग्निशिखामिव ॥ ३ ॥ श्री
शुकउवाच उद्वाहर्क्षंचविज्ञायरुक्मिण्यामधुसूदनः ॥ रथःसंयुज्यतामाशुदारुकेत्याहसारथिम् ॥ ४ ॥
सचाश्वैःशैब्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ॥ युक्तंरथमुपानीयतस्थौप्रांजलिरग्रतः ॥ ५ ॥ आरुह्यस्यंदनंशौ
रिर्द्विजमारोप्यतूर्णगैः ॥ आनर्तादिकरात्रेणविदर्भानगमद्धयैः ॥ ६ ॥ राजासकुंडिनपतिःपुत्रस्नेहवशंगतः ॥
शिशुपालायस्वांकन्यांदास्यन्कर्माण्यकारयत् ॥ ७ ॥

भीनद्भुतेहितः रुक्मिणीमहरत्कृष्णोमिषतांद्विषतांबलात्

१ ॥ १ ॥ निद्रायाअलाभेकारणांतरंवेदेति तयाअकथितमप्यहंजानामीति ॥ २ ॥ आनयिष्येआनेष्यामिराजन्यापसदान्राजसुहीनान् उन्म
थ्यानयनेदृष्टांतःएधसइति ॥ ३ ॥ उद्वाहर्क्षमिति परश्वोरात्रौ विवाहनक्षत्रमितिविज्ञाय तस्यांरात्र्यांप्रस्थायप्रातर्विदर्भदेशान्अगमत् श्वोभावि
नित्वमजितोद्वहनेविदर्भान्गुप्तःसमेत्येतिरुक्मिणीसंदेशात् ॥ ४ ॥ शैब्यइत्यादीनिचत्वारिअश्वनामानि ॥ ५ ॥ ६ ॥ पुत्रस्यरुक्मिणःस्नेहेनत
द्वशमनुगच्छतीतितथा अनेनशिशुपालेऽनभिरुचिंद्योतयति कर्माणिपुरालंकारपितृदेवार्चनादीनि ॥ ७ ॥